

ЗА МЪСТОИМЕНИЯ-ТА

а). За лични-ты мъстоимения.

Лични-ты мъстоим. ся раздѣлятъ на самостоятелны и съединителны.

Съединителны съдѣять всякога прѣдъ глагола, и съединено съ него обычно ся употребляватъ: *je*, азъ, има въ всички окончанія *me*; *tu* ты, има *te*; *il* онъ, има *lui le*; *elle*, тя, има *lui la*; *on* има *se*; *nous* ный, има *nous*; *vous* вы, има *vous*; *ils elles* они, има *leur... les* за двата рода.

Самостоятелны ся склоняватъ съ прѣдлога *de* и *à*, като:

Пръво лице.

1. *Moi*, азъ.
2. *de moi*, на меня.
3. *à moi*, на меня.
4. *moi*, меня.
5. *de moi*, отъ меня.

Второ лице.

1. *toi*, ты.
2. *de toi*, на тебѣ.
3. *à toi*, на тебѣ.
4. *toi*, тебѣ.
5. *de toi*, отъ тебѣ.